

Cesaret

Veren Öyküler

Cengiz Erşahin

Tutku Yayınları

Cengiz Erşahin

26 Mart 1969 günü Sidney’de (Avustralya) doğdu. İlköğrenimini Sidney’de tamamladı. Orta öğrenimine Ankara’da devam etti. ODTÜ Metalurji Mühendisliği bölümünü bitirdikten sonra tekrar Avusturalya’ya gitti ve işletme mastırını tamamladı. 1,5 yıllık iş deneyiminden sonra Türkiye’ye döndü. Türkiye’nin sayılı firmalarında mühendislik ve satış konularında çalıştı. Kendi işini kurup yönetti. Aynı zamanda kişisel gelişim kültürüne yöneldi.

2004 yılında yayınlanan “Kafesin İçerisindeki Hayat” adlı kitabı 3 ay boyunca en çok satan kitaplar arasında yer alıp 72. baskısını yapmıştır.

Yurt dışında ve Türkiye’nin birçok kamu kurumunda, özel sektörün önde gelen kuruluşlarına seminer vermiştir. Seminerlerine sadece son bir yıl içerisinde 183,000 kişi katılmıştır.

Cengiz Erşahin’in diğer eserleri ise şunlardır:

Zorluklara Karşı Kendini Ateşle,

Gerçek Sır,

Stres, Kendine Güven, Mücadele Ruhu,

Başarı Öyküleri,

Bilgelik Öyküleri

Hayat Değiştiren 101 Öykü,

Hayat Değiştiren 1001 Söz,

Hayata Yön Veren Hikâyeler.

İÇİNDEKİLER

Riskleri Göze Almak	11
Yaşlı Eşekten Hayat Tecrübesi.....	12
Bir Basketçinin Bilinmeyen Tarihi	14
Hayat Uzun Bir Maraton	16
Dünyanın En Büyük Sırrı	19
Kardelen Ve Hercai	23
Benim Gözlerim Göreceğini Gördü.....	25
Başarısızlığın Kazandırdıkları	26
Geleceğe Güvenle Bakabilmek	27
Mustafa Kemal Atatürk	29
Hepsi Yürekten Gelmeli	30
İleriye Görmek	31
Ayakkabı	32
Hayvanlar Aleminde Mutluluk	36
Gerçek Dost	37
Özgürlük Nedir?	38
Talih Ve Çocuk	40
Zeka Özürlüleri Sınıfı	42
Henry Ford	44
İnanmak Ve Çalışmak.....	46
Kekemelikten Hatipliğe	47
Mutlu Olmak Hiç De Zor Değil	49
Yoksullukla Gelen Başarı	50
Yengeçler Ve İnsanlar	51
Daima Dağın Tepesine Bak	54
Meziyeti Olmayanın Dedikodusu Da Yapılmaz	55
Korku.....	56
Meleğin İsmi	57

İleri Gitmeye Mecburuz	59
Bütün Hatalarımız Yanıp Kül Oldu	61
Disiplin Ve Başarı.....	63
Mein Balıkçısının Talihi	65
Yaşamak	66
Akıllı Köpek	68
Başarının Yolu	70
Kısa Cevap	72
Aç Gözlülük	74
Kumsaldaki Ayak İzleri	76
Sessiz Ders	78
Tahta Atın Öğrettiği	80
Elinden Geleni Yapmış Olmak	82
Acılar Ve Huzur	83
İşin Değeri	84
Adam Bir Araya Geldiğinde	86
Sağlık	89
Hayatı Anladım	90
İnsanın En Çok Şaşırtan Davranışı.....	93
Edincikli Mehmet Er.....	94
Kınalı Ali	96
Gözyaşı Ve Kahkaha.....	100
Karıncalar Ve Balıklar.....	102
Edibali'nin Öğütleri	103
En İyisi.....	105
Her Şeyde Bir Hayır Vardır.....	106
Everest'i Yenmek.....	108
Yolcu.....	110
Bir Mabet Duvarından Alıntılar.....	111
Herkesi Memnun Edemezsiniz.....	113
Kendinizi Geliştirmeyi Esas Alın	114
Başarı Hareketlilik İster.....	115

Yapacağına İnanmadan Yapamazsın.....	116
Şöhret Ve Başarı Bir Gecede Gelmez.....	117
Motivasyon.....	119
Fiziki Eksikliklerini Dert Etmeden Çalış.....	120
Anne Zürafa Ve Yavrusu.....	121
Başarılı Adam Kimdir?	124
İşine Önem Vermek.....	125
Emek	126
30 Tane 1 Yıllık Tecrübe.....	127
Dünden Hızlı Olmak.....	128
Kazanan Ve Kaybeden.....	131
Can Yücel'den.....	133
Eller.....	135
Rakibin Tekmesi Başarıya Hız Katar.....	137
Zevk.....	139
Dert Ağacı	140
Fena Halde Mutsuz Adam.....	141
Tehlikenin Habercisi	146
Biri Yardım Edecektir.....	148
Eylemlerin Ruhundan Ve Bedeninden Doğar	152
Öğrenme Zevki	153
Konsantrasyonun Böylesi.....	154
Mutluluk Kelebek Gibidir.....	156
Öğüt	157
Yaşadığınız Her Gün Özeldir!	159
Suyun Sırrı	162
Yabancı Dil Bilmenin Faydası.....	164
Tank Hikayesi.....	165
Mümkün Olsaydı	167
Ölüm	169
Kapıyı İçeriden Açmak	172
Beş Maymun.....	173

Kurbağa İle Aslan	175
Akıllı Kurbağa İle Akılsız Kurbağa.....	176
Filozof Epiktetos.....	178
En Asil İnsan.....	179
Başarı Nasıl Korunur?	180
Başarılı Mı Olmalı, Değerli Mi?.....	182
Taş Kafa – Boş Kafa – Hoş Kafa	183
Arnold Schwarzenegger'in Öyküsü.....	184
Başarı Ve Güven.....	186
Gülümsemenin Sırrı	188
Son Bir Taş	189
Zorlar Ve Kolaylar.....	191
İnsan Yüzünden Sorumludur.....	193
Terzi.....	194
Fırsatları Değerlendirin.....	195
Sakıp Sabancı'ya Göre Başarının Püf Noktaları.....	197
Kendimize Koyduğumuz Sınırlar.....	199
Hayatımızdaki Cam Bölmeler.....	200
Hata	201
Dostluk Nedir?	203
Öğrendim.....	205
Borç	207
Yılbaşı İkramesi.....	210
Olumlu Tarafı Görebilmek.....	212
Büyük Yazarın Büyük Yardımcısı.....	213
Mutsuz Olmanın Anahtarları.....	215
Nasıl?.....	217
Yazı Mı, Tura Mı?	218
Elinden Gelen Her Şeyi Yapmak.....	220
Cam Toplar	221
Ford Ve Genç Adam.....	222
Bakış Açısı.....	224

Yaşanan Her Şeyin Bir Nedeni Vardır.....	225
Bana Bildiğin Her Şeyi Öğret	227
Allah'la Ortak Olan Adam.....	229
Güven	231
Pahalı Tutumluluk	232
Enerjiyi Doğru Yerde Kullanmak.....	234
Güçlü Olmak	235
Nasıl Sinatra Olunur	236
Zamanı Değerlendirmek	238
Ne Duruyorsun	239
Konsantrasyon.....	240
Martin Luther King	241
Gemileri Yakmak	242
İstanbul'un Fethi	243
İnsanı Saygıdeğer Yapan Şeyler	244
Mermerin İçindeki Heykel	245
Isınan Su Ve Kurbağalar	246
Leonardo Da Vinci	247
Tırtıllar	249
Umutlar Tükenince	250
Paranın Esiri Olmayın	251
Denize Dalma Cesareti	252

RİSKLERİ GÖZE ALMAK

Bahar aylarının verimli topraklarının içinde iki tohum yan yana yatıyorlarmış. Tohumlardan biri diğere: “Ben büyümek istiyorum,” demiş “Köklerimi altımdaki toprağın derinliklerine ve filizimi yeryüzüne göndermek istiyorum; baharın müjdecisi tomurcuklarım açılın istiyorum... Güneşin sıcaklığını yüzümde, sabahın tatlı dokunuşunu yapraklarımda hissetmek istiyorum,” demiş ve büyümeye başlamış...

İkinci tohum ise: “Ben korkuyorum!” demiş “köklerimi altımdaki yatan toprağın derinliklerine gönderirsem karanlıklarda beni neyin beklediğini bilemem. Üstümdeki toprağı zorlayıp yeryüzüne çıkmaya çalışırsam filizlerim zarar görebilir. Ya tomurcuklarım açmaya başladığında üzerinde salyangozlar gezip, onları yemeye kalkarsa? Ya tomurcuklarım açılıp çiçeğe dönüştüğünde küçük bir çocuk beni koparıverirse? Yooo! Hayır, en iyisi burada kalıp beklemek. Büyümek için belki daha güvenli bir zaman bulabilirim,” demiş.

O sırada yumuşamış olan bahar toprağını eşeleyeyen bir tavuk, buldu tohumu ve bir lokmada yutuverdi.

YAŞLI EŞEKTEN HAYAT TECRÜBESİ

Bir çiftçinin eşeği hendeğe düşmüştü. Çiftçi onu oradan kurtarabilmek için ne yapması gerektiğini kara kara düşündü. Hendek, başka birisinin aşağı inip hayvanı kurtarabileceği kadar geniş değildi. Yukarıdan ip sarkıtarak da kurtarmak da mümkün değildi eşeği. Üstelik hayvancağız acıyla sürekli inliyordu. Anlaşılan, bir yeri yaralanmıştı ve ölmesi yakındı.

Sonunda çiftçi kararını verdi. Eşeğin ölmesine yardım edecek! “Bu eşek zaten çok acı çekiyor ve çok da yaşlı,” diye düşündü. “Onu kurtarmak için saatlerce ter dökmeye değmez. Nasıl olsa ölecek. Üstüne kürekle toprak atarsam, hem eşeğimi gömmüş olurum, hem de tehlike oluşturan bu hendeği kapatmış olurum.” Sonra, komşularını yardıma çağırdı.

Böylece, o ve mahalleliler çukurun dibinde can çekişmekte olduğunu düşündükleri eşeğin üzerine kürekle toprak atmaya başladılar. Üzerine sürekli toprak yağın eşek, önce yürek parçalayan bir sesle anırmaya başladı, fakat bir süre sonra sesi duyulmaz oldu.

Çiftçi, eşeğin öldüğünü ve üzerinin toprakla kapanmış olduğunu sanarak hendeğe baktı. Gördükleri karşısında donup kaldı. Eşek, her kürek topraktan sonra silkiniyor, sır-

tındaki toprağı aşığı fırlatıyor, sonra da hırsıyla yerdeki toprağı ayaklarıyla eziyordu. Bu şekilde, insanların attığı her kürek toprakla, eşegin ayaklarının altındaki toprağın seviyesi biraz daha yükseliyordu.

Hendek dolarken eşegin yukarı doğru çıkmakta olduğunu gören mahalleliler de önce şaşırıldılar, sonra utandılar. Çünkü üzerine toprak atarak öldürmeye çalıştıktan zavallı hayvan, onların isteklerinin tam tersine, atılan topraklar sayesinde neredeyse çukurdan kurtulmak üzereydi. Bundan sonraki topraklar, eşegi gömmek değil kurtarmak için atılacaktı.

Nihayet, eşek tüm gücünü toplayıp yukarıya doğru son bir sıçrayışla hendekten çıkmayı başardı. Sonra, sesli sesli anırıp oradan uzaklaştı. Ve daha uzun seneler yaşadı.

Mahallede, eşegin başına gelenler çok meşhur oldu ve herkes bu olayı birbirine anlattı. Elbette, herkes ondan kendine göre bir "hisse" çıkardı. Ama hemen herkesin üzerinde ittifak ettiği ders şu oldu: Karşılaştığımız her sorun, aslında biraz daha yükselmemiz için önümüze koyulmuş bir basamaktır. Önemli olan, çukura değil ümitsizliğe düşmemektir. İnsan en derin sorunun hendeğinden bile çıkabilir. Yeter ki, en kötü çukura, yani ümitsizlik çukuruna düşmesin!

BİR BASKETÇİNİN BİLİNMEYEN TARİHİ

Ortaokul öğrencisi suratı asık bir halde eve geldi, çantasını yere fırlattı, yukarı odasına koşup kendisini yatağa attı ve ağlamaya başladı. En büyük rüyasını gerçekleştirilememişti. Okulun basketbol takımına girmek için elinden geleni yapmış, ama başaramamıştı.

Annesi sessizce odaya girdi ve şefkatle ne olduğunu sordu,

“Takıma giremedim,” dedi küçük delikanlı. “Bana ‘sen daha küçüksün’ dediler.”

Annesi oğlunun yanına oturdu, kolunu boynuna dolayıp şöyle dedi:

“Yavrum, önemli olan, takıma giremeyecek kadar küçük olman değil; içindeki basketbolcunun ne kadar büyük olduğu.”

Annesi bunu söyleyip odadan çıktıktan sonra, minik delikanlı yatağında doğruldu. Kendisini her zamankinden güçlü hissediyordu. Evet, belki küçüktü, ama içindeki basketbolcu çok büyüktü! Ertesi sabah, erkenden antrenmanlara gitti. Her gün, her hafta, her ay... Hep annesinin söyledikleri yankılan-

dı zihninde. Günler geçtikçe, hem içindeki basketbolcu, hem de azmi büyüdü.

Ertesi sene, takım seçmeleri yine yapıldı. Bu defa, minik delikanlının içindeki büyük basketbolcu kendisini yeterince gösteriyordu. Takımın hocası ondan çok etkilendi ve onu takıma aldı. Sonraki senelerde, takımdaki yerini hep korudu. Hep daha iyiye gitti, gelişti.

Çok geçmeden dışarıdan teklifler gelmeye başladı. Önce amatör takımlarda oynadı. Sonra başarı merdivenini üçer-beşer tırmandı.

Ve tüm dünya, bir zamanlar okul takımına bile giremeyen Michael Jordan'ı basketbol tarihinin en başarılı oyuncularından birisi olarak tanıdı...

HAYAT UZUN BİR MARATON

Hava çoktan kararmış, maraton koşusu sonuçlanalı bir saati geçmişti. Seyircilerin neredeyse tamamı stadyumu boşaltmış, temizlik görevlileri etrafı toplamaya başlamıştı. Sona kalan birkaç seyirci de yerlerini terk etmeye hazırlanıyordu ki, stadyumun giriş kapısından siyahi bir atlet gözüktü. Koşmuyordu, sekme ile yürüme arasında bir hareketle bitiş çizgisine ulaşmaya çalışıyordu.

Yüzünden, aksayan ayağından dolayı ıstırap çektiği belli olan Tanzanyalı atlet John S. Akhwari, sonunda bitiş çizgisine ulaşmayı başardı. Akhwari, 1968 olimpiyatlarındaki bu koşusuyla spor tarihine geçti. Ama bunun nedeni, yarışı birinciden saatler sonra bitirmesi değil, bitiş çizgisine ulaştıktan sonra gazetecilere söyledikleriydi.

Tanzanyalı atlet yarış sırasında bir kaza geçirmiş ve yaralanmıştı. Tedavisi yapılmıştı, ama bacağı hâlâ kanıyordu. Buna rağmen devam etmeye karar vermiş ve kalan birkaç seyircinin takdir dolu alkışlarıyla yarışı bitirmişti.

Daha sonra yanına yaklaşan gazeteciler sordular:

“Yarışı kazanma şansınızı zaten yitirmiştiniz; neden bitiş çizgisine ulaşmak için kendinizi zorladınız?”

Atlet bu soruya şaşırđı, ama verdiği cevap soruyu soran gazetecileri utandırmaya yetti:

“Çünkü halkım beni buraya, yarışa başlamam için değil, yarışını bitirmem için gönderdi.”

